

CRNA GORA
SKUPŠTINA CRNE GORE

PRIMLJENO:	9. 12	20 18	GOD.
KLASIFIKACIONI BROJ:	00-61-1/18-38		
VEZA:			
EPA:			
SKRAĆENICA:	PRILOG:		

KLUB POSLANIKA SNP – DEMOS

Datum: 09.12.2018.godine

SKUPŠTINA CRNE GORE Predsjedniku Ivanu Brajoviću

Obavještavamo Vas da će na osnovu člana 187 Poslovnika Skupštine Crne Gore, ovlašćeni predstavnik Kluba poslanika SNP – DEMOS, MIODRAG LEKIĆ, postaviti pitanje predsjedniku Vlade Crne Gore na sedmoj - posebnoj sjednici Drugog redovnog (jesenjeg) zasijedanja u 2018. godini koja je zakazana za 12. decembar (srijeda) 2018. godine.

Šefica kluba poslanika SNP-DEMOS,

Danijela Pavićević

VLADI CRNE GORE

Predsjedniku Vlade, Dušku Markoviću

Pretpostavljajući da ste saglasni, predsjedniče Markoviću, da gnusno, mafijaško, kukavičko ubistvo prije 15 godina bivšeg poslanika ove Skupštine i glavnog urednika opozicionog lista Duška Jovanovića, ostaje jedno od bitnih pitanja crnogorskog društva u više dimenzija – političkih, pravosudnih, moralnih - postavljam Vam pitanje koje ima četiri sastavna elementa:

Da li kao predsjednik vlade imate eventualno neko novo saznanje o ubistvu Duška Jovanovića koje, kao još neosvijetljeno u maloj Crnoj Gori, predstavlja trajnu bruku ove zemlje i naroda u njoj?

Da li javnu izjavu Mila Đukanovića datu 18.03.2013, dvije nedelje prije održavanja predsjedničkih izbora, na kojima sam učestvovao, „da je Duška Jovanovića ubio mentor Miodraga Lekića“ smatrate državničkim doprinosom istini ili je u pitanju bilo uličarsko klevetanje, bez i jednog dokaza, s ciljem da se preusmjeri vođenje istrage i utiče na ishod predsjedničkih izbora? (Na osnovu te i drugih izjava, jasno je da pod mentorom i organizatorom ubistva Duška Jovanovića, Đukanović ukazivao na Vojislava Koštunicu, nekada koalicionog partnera DPS-a, čovjeka kojeg sam više puta vidio na televiziji i jednom na međunarodnoj konferenciji.)

Da li smatrate da su nadležni pravosudni organi napravili propust kada su tek poslije godinu i pet mjeseci uspjeli da utiču na Mila Đukanovića da najzad u tužilaštvu dokazima potvrdi izrečenu izjavu vrlo teških kvalifikacija, prethodno

ne pokrećući njegovo hapšenje? (Sasvim očekivano Đukanović tužilaštvu nije pružio nijedan dokaz, prevodeći njegovu dvostruku klevetu u „političku izjavu“, što bi trebalo da znači da je 18.03.2018. “legitimno” saopštio gnusnu neistinu.)

Da li smatrate opravdanim revolt demokratske javnosti ovih dana zbog postojanja dvostrukih standarda – konkretno kada su u pitanju predsjednik Milo Đukanović i poslanik Nebojša Medojević, a povodom materije inkriminiranih kleveta – što sve proizvodi širi utisak o nepostojanju pravne principijelnosti i sigurnosti?

Imajući u vidu cijelinu i jasnoću pitanja opredjeljujem se za kraće obrazloženje:

I 15. godina poslije - ostaju teške sjenke nad počinjenim ubistvom novinara koji se na svoj način, svakako hrabar, borio protiv kriminala i njegovih veza sa dijelovima vlasti.

Kao što je poznato, list Duška Jovanovića je povremeno prenosio tekstove iz drugih novina, domaćih i inostranih, što se smatra legitimnim novinarskim postupkom. U tim tekstovima se pisalo o švercu cigareta u koji su bili uključene međunarodne kriminalne organizacije. Kasnije je u Italiji došlo do procesuiranja ove međunarodne kriminalne saradnje, a među procesuiranim se našao i Milo Đukanović koji je preko italijanskog advokata svoju odbranu bazično zasnivao na imunitetu visokog funkcionera crnogorske države. U međuvremenu je Duško Jovanović mučki ubijen.

Moje obraćanje premijeru Markoviću je motivisano potrebom da se zločin ne zaboravi, da se ulože naponi da se on rasvjetli i da se demistifikuju lažne verzije s ciljem udaljavanja od istine.

S tim u vezi se postavlja i pitanje tretmana javno neodgovornih, klevetničkih izjava koje se kasnije ne dokazuju od strane njihovih autora.

Pristalica sam sankcionisanja javnog klevetanja bez dokaza, čak s pretenzijom da je to legalan politički *modus operandi*.

Nije mi cilj da izučavam pojedinačne kilometraže u izgovaranju neistina i optuživanja bez dokaza, sve to sa teškom posledicom za društvo u kome se tako briše razlika između istine i neistine. Kada se tome doda selektivan odnos u pravnom sistemu, onda dolazimo do ozbiljnog poremećaja koji u krajnjem vodi potpunoj degeneraciji društvenih vrijednosti, principa podijele vlasti i autonomnosti institucija.

Smatram da je stav premijera prema sadržajima iz pitanja koje sam pokrenuo od šireg značaja za javnost u Crnoj Gori, potencijalno i za dalje političke i pravne procese u zemlji, kao i moguci doprinos rješavanju trenutne duboke političke krize.

Molim odgovor i u pisanoj formi.

Poslanik,

Miodrag Lekić

CRNA GORA
SKUPŠTINA CRNE GORE

PRIMLJENO:	31. 12	20 18	GOD.
KLASIFIKACIONI BROJ:	00-61-1/18-38/2		
VEZA:			
EPA:			
SKRAĆENICA:			PRILOG:

Vlada Crne Gore
Predsjednik

Broj: 01 - 5195

Podgorica, 26. decembar 2018. godine

SKUPŠTINA CRNE GORE
Gospodin Ivan Brajović, predsjednik

Poštovani predsjedniče,

U skladu sa stavom 7 člana 187 Poslovnika Skupštine Crne Gore u prilogu dostavljam pisane odgovore na poslanička pitanja postavljena tokom Premijerskog sata održanog 12. decembra 2018. godine, kako bi isti bili dostavljeni uvažanim poslanicima.

S uvažavanjem,

Duško Marković

POSLANIČKO PITANJE

Predsjedniče Vlade,

Ja ću vjerovatno zaustaviti danas ovu tradiciju i pomalo monotoniju pohvale Vladi ne zato što imam hobi lični da kritikujem Vladu nego pokrenuću neka pitanja kao i prošli put u želji da se ona rješavaju. Nas su građani izabrali da rješavamo probleme. Ja ću zamoliti predsjednika Vlade da konkretno odgovori, da ne idemo sa digresijama koje koliko god da su interesantne i izazovne one su nove teme i gubimo onda vrijeme. Pa da ovoga puta ne dodiruje pitanje zemlje mog prađeda i daje informacije o nekom položaju, uzgred radi se o četiri porodice koje smo obespravljani radom komisija koje su u mehanizmima vlasti i sa željom da promovišu i proguraju strateške partnere i tako dalje.

Zamoliću da ne gubimo vrijeme i ne brojimo godine, ja tu nikakav problem nemam ja znam da je to rekao za moje dobro i dobronamjerno, ali nije fer ni prema koleginici koja je u odličnoj formi. Konačno nijesam ja baš partner za temu čije je more crnogorsko ili srpsko. Znam da je '93. rečeno usred Beograda u vreme populizma i u Srbiji i u Crnoj Gori da je to more crnogorsko. Sjetiće se neko, sjetiće se ambasador Šuković. To je sada istorija, ali ja zaista nisam meta za tu temu jer trebalo je tada reći nešto u tom stilu.

Dakle, tema koju sam pokrenuo je tema koja teži kao savjest, kao griža savjesti ovog naroda i ove zemlje. Petnaest godina je pod zemljom, bivši poslanik, Član Vaše stranke nekada, predsjedniče Markoviću. Ja sam ga jedanput vidio, Vi ga bolje poznajete. Mučki i mafijaški ubijen usred Pogorice radeći posao novinara i prenoseći legitimnim postupkom žurnalističke tekstove iz drugih novina gdje se govorilo o švercu cigara i kasnije se ispostavilo da je to realna materija sa svim procesuiranjima drugdje, u drugim državama, konkretno u Italiji.

Moje pitanje Vama je sljedeće, ono ima nekoliko elemenata: Da li znate nešto novo o tom mučkom ubistvu? Ta tema će trajati sljedećih sto godina najmanje. Vjerujte bez obzira kako se bude odlučilo. Drugo, da li javnu izjavu Mila Đukanovića 18.3.2013. dvije nedjelje uoči predsjedničkih izbora da je Duška Jovanovića ubio mentor Miodraga Lekića smatrate državničkim doprinosom istini ili je u pitanju uličarsko klevetanje, nedokazano, sad ste malor prije rekli da treba da su svi jednaki pred zakonom, vidjeli smo slučaj Medojevića i ovo je teška kleveta je l' - sa političkom funkcijom uoči izbora. Da li smatrate da je tada napravljen propust da Đukanović nije priveden, uhapšen da da izjavu. Dao je tek poslije godinu i po dana. Da li mislite da možemo izgrađivati društvo pravila ako ta pravila ne važe za sve?

ODGOVOR

Uvaženi poslaniče Lekiću,

Pažljivo sam pročitao i Vaše pitanje i obrazloženje koje ste dali, i sada Vas pomno saslušao.

Ne mogu da se otmem utisku da nijesam siguran kome ste ga postavili. Ako sam dobro evidentirao u pitanju najmanje pet puta pomenuli ste ime sadašnjeg predsjednika Države i bivšeg predsjednika Vlade Mila Đukanovića. Ne znam kakav Vas poriv na to nagoni, osim ako nije neki od razloga lične prirode.

Saglasan sam, poslaniče Lekiću, da je mučko ubistvo Duška Jovanovića jedna od rana koja boli svakog odgovornog političara, ali i svakog slobodnog građanina ove zemlje.

Da Vas podsjetim, slučaj ubistva Duška Jovanovića zadobio je određeno sudsko razrješenje, i jedno lice je procesuirano i osuđeno na kaznu zatvora u trajanju od 19 godina. Na tome se nije stalo, već se u policiji i dalje preduzimaju radnje u cilju pribavljanja saznanja, identifikacije i pronalaska ostalih izvršilaca i mogućih nalogodavaca tog krivičnog djela.

Takođe se ne libim ni da Vam saopštim da ja lično, pošto je to bilo jedno od Vaših široko postavljenih interesovanja, nemam nikakva nova saznanja o tom kriminalnom događaju. Da ih, poslaniče Lekiću, nekim slučajem imam, budite uvjereni da bi državni organi bili obaviješteni istog časa.

Bilo bi tako, i nikako drugačije – i zbog toga što mi nije manir da iz bilo kog razloga prećutkujem istinu, a i zato što bi to bilo u najboljem interesu pravde, demokratije i vladavine prava, kojima sam lično i profesionalo posvećen.

A zadržaću se i dodatno na ovom pitanju.

Vlada je 2016. godine formirala Komisiju za praćenje postupanja nadležnih organa u istragama slučajeva prijetnji i nasilja nad novinarima, ubistava novinara i napada na imovinu medija, a upravo joj je u julu ove godine produžen mandat na još dvije godine.

Imajući u vidu da Komisija ima obavezu podnošenja kvartalnog izvještaja – u kontekstu Vašeg pitanja o eventualnim novim saznanjima o ubistvu urednika dnevnog lista „Dan“ Duška Jovanovića, upućujem Vas na izvještaje Komisije, koji su javno dostupni.

Ono što kao predsjednik Vlade mogu da garantujem, to je da će državni organi u skladu sa zakonom propisanim obavezama, nastaviti da pružaju podršku Državnom tužilaštvu i drugim organima koji učestvuju u krivičnom postupku, naročito u dijelu otkrivanja krivičnih djela i pronalaženju njihovih učinilaca.

Dalje, u odnosu na sljedeći, kako rekoste – sastavni element Vašeg pitanja – zaključujem da ste i Vi promoter uvriježene logike o objektivnoj odgovornosti Vlade i Premijera za sve što se dogodi u crnogorskom društvu. Pa evo izgleda da smo mi odgovorni i za Vaš poraz na predsjedničkim izborima 2013. godine!

Dakle, poslaniče Lekiću,

Uvjeran da su institucije jedino mjesto u kojima možemo tražiti pravdu i istinu za sebe, iznenađen sam činjenicom Vaše inferiornosti u zaštiti ličnog ugleda.

Naime, smatrate da je na Vašu štetu učinjena kleveta, a nijeste pokrenuli mehanizme zaštite koji su Vam bila na raspolaganju. Zašto uopšte danas otvarate to pitanje, je li Vam zaista cilj zaštita ugleda ili se zapravo radi o prikupljanju političkih poena?

I još nešto, gospodine Lekiću, meni ne morate da objašnjavate da li nekog poznajete, i koliko puta ste se vidjeli. To je trebalo da uradite pred nadležnim sudom. Jer niti sam ja sudija, niti ste Vi neznaven čovjek i političar.

U Obrazloženju ste kazali da je (citiram) „list Duška Jovanovića povremeno prenosio tekstove iz drugih novina, domaćih i inostranih” (kraj citata). Iako su ti napisi imali za cilj destabilizaciju legitimne vlasti u Crnoj Gori, diskreditaciju našeg političkog sistema pred međunarodnom javnošću, i predstavljanje naše zemlje nepodobnom za obnovu nezavisnosti – ipak su takvi tekstovi bili potvrda slobode medija u tom vremenu.

Upravo iz ovog razloga vlast u Crnoj Gori imala je i političku, ali i društvenu, građansku i moralnu štetu od ovog (kako kažete, a ja sam u potpunosti saglasan) – gnusnog i kukavičkog zločina.

I nažalost, a i nije Vam prvi put, moram Vam reći da sam razočaran što pitanje jednog tragično izgubljenog života svodite na politiku.

Na kraju, odgovoriću i u odnosu na Vašu konstrukciju u vezi sa slučajem poslanika Nebojše Medojevića. Ne! Ne mislim da je u pitanju primjena dvostrukih standarda koja dovodi u pitanje pravnu principijelnost i sigurnost.

Koliko sam upoznat iz javnosti (jer se kao što znate ne miješam niti komentarišem rad pravosudnih organa) Milo Đukanović je kazao Tužilaštvu šta je imao. A današnji predsjednik Vlade ne ocjenjuje ko je kakav iskaz dao, kao ni sadržinu ni kvalitet tog iskaza.

Za građanski odnos prema pravdi, i za poštovanje pravne države, postoji i odgovarajuća zakonska mjera. Da li je bilo propusta prilikom njene primjene, odlučiće Ustavni sud – ili je valjda odlučio, a ne ni Vi ni ja.

Hvala na pažnji.